

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדָּשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

תְּקוּנֵי הַזֵּהָר

מִבְּאֵר בִּלְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ מִל וְנִחְמָד לְמַעַן יִדוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של ל' חלקים

כרך כ"ד - חלק ח'

קונטרס 698

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעייה"ק בית שמש תובב"א

וְנִסְפָּר סֵפֶר נֹרָא מְגֻדֵל הַזְכוּת שֶׁל מְזִיב הַרְבִּים:

(מו) **הַמְזַכֵּה אֶת הַרְבִּים הוּא הַיְחָסֵן הַכִּי הַגְּדוֹל בְּשָׁמַיִם**

בְּסֵפֶר יִשְׁמַח מִשָּׂה עה"ת בְּהַקְדָּמָה בְּקִנְטָרְס תְּהִלָּה לַמֶּשֶׁה (דף י"א ע"ב) וז"ל"ק: מְבוֹאֵר בְּזוּהַר תְּרוּמָה (דף קכ"ח ע"ב) הֵהוּא זְכָאָה בְּעֵי לְמַרְדָּךְ בְּתֵר חִיבָא וְכוּ', בְּגִין דִּיחֻשְׁב לִיה כְּאֵלוּ הוּא בְּרָא לִיה וְדָא אִיהוּ שְׁבַחָא דִּיִּסְתַּלַּק בִּיה יִקְרָא דִּקְב"ה יְתִיר מִשְׁבַּחָא אַחְרָא וְכוּ'. וְעַל דָּא בְּאַהֲרֹן וְרַבִּים הַשִּׁיב מַעֲוֹן וְכַתּוּב "בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם" (ועיי"ש בדף קכ"ט ע"א) כְּמָה הַפְּלִיגוּ שָׁם כְּמָה גְּדוֹלִים זְכוּת הַצְּדִיקִים שְׁמַחְזִירִים רְשָׁעִים בְּתִשׁוּבָה.

וְכֵן שְׁמַעְתִּי מֵאֲדַמּו"ח ז"ל אֲשֶׁר סֵפֶר לוֹ מוֹזַל"ה אִיךְ שֶׁפַּעַם אַחַת נִפְגְּשׁוּ בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן רש"י ז"ל עִם הַרְבֵּה הַקְּדוֹשׁ ר' אִיצִיקֵל מְדָרְאָה אַבִּיטְשׁ וְשָׂאֵל רש"י ז"ל ר' אִיצִיקֵל אֵיזָה זְכוּת וּמִצְוָה יֵשׁ לוֹ לְבַנוֹ הַרְבֵּה הַקְּדוֹשׁ ר' מִיכָל הַמַּגִּיד מְשֻׁרִים מְזֻלָּאטְשׁוּב מֵה שְׁשׁוּמַע שְׁמַרְעִישִׁין בְּכָל הָעוֹלָמוֹת עִם בְּנוֹ הַרְבֵּה הַנִּ"ל, וְהַשִּׁיב לוֹ ר' אִיצִיקֵל הַנִּ"ל, אִיךְ שְׁלוֹמֵד תּוֹרָה לְשָׁמָּה, וְלֹא נִתְקַרְרָה דַּעְתּוֹ שֶׁל רש"י ז"ל, וְאָמַר לוֹ עוֹד, שְׁבַנּוּ הַרְבֵּה לְסַגֵּף אֶת עַצְמוֹ בְּתַעֲנִיּוּתִים וְסִגּוּפִים, וְגַם בָּהּ לֹא נִתְקַרְרָה דַּעְתּוֹ הַקְּדוֹשָׁה, וְאָמַר לוֹ עוֹד אֲשֶׁר הַרְבֵּה בַּגַּמ"ח וְצָדֵקָה, וּפְזַר נִתַּן לְאַבְיּוֹנִים וְכַדוּמָה, וְעוֹד לֹא נִתְקַרְרָה דַּעְתּוֹ שׁוֹב אָמַר לוֹ שְׁרַבִּים הַשִּׁיב מַעֲוֹן וְעִשָּׂה הַרְבֵּה בְּעַלְי תִּשׁוּבָה בְּעוֹלָם וּבְזָה נַחַה וְשָׁקְטָה דַּעְתּוֹ שֶׁל רש"י ז"ל, וְנַחַה דַּעְתּוֹ הַקְּדוֹשָׁה מֵה שְׁמַרְעִישִׁים אִתּוֹ כָּל הַפְּמִלְיָא שֶׁל מַעֲלָה ע"כ.

מִוְבֵּן כִּי מַעֲשֵׂה כְּזָאת לֹא יוּכַל לְסַפֵּר אֲשֶׁר עֵינֵי בִּשְׂר לּוֹ וְאֵךְ לְאָדָם אֲשֶׁר עֵינָיו מְשׁוּטָטוֹת בְּעוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים שׁוֹמַע וְרוֹאֶה מֵה שְׁלֹא יִשְׁמַע לְזוּלָתוֹ. יוּכַל לְסַפֵּר כְּזָאת.

מִזָּה יְכוּלִים לְהַבִּין אֵיזָה זְכוּת גְּדוֹל הוּא לְאֵלוּ שְׁלוֹמֵדִים זוה"ק, וְכָל הַפְּמִלְיָא שֶׁל מַעֲלָה מְדַבְּרִים מֵהֶם, שֶׁבְּזְכוּתָם נְצוּלִים כָּל עִם יִשְׂרָאֵל מִכָּל מִינֵי גְזֵרוֹת קְשׁוֹת וְרַעוּת, וּמְקַרְבִּין הַגְּאוּלָּה, שְׁנִזְכָּה בְּקִרְוֹב לְרֵאשִׁיתָה.

הַקְדָּמָה לְזוּהַר תַּתְק"ס חֲלָקִים - מִבְּצַע "יַחַד כָּל יִשְׂרָאֵל"

יִשְׂרָאֵל ה'קְדוּשִׁים וְהַטְהוּרִים ה'מָה בְּלוּלִים כָּל שָׁשִׁים רְבּוּא נִשְׁמוֹת בְּתוֹךְ סֵפֶר הַזוּהַר, בְּדַבְּרָתָב רַבִּינוּ הַקְדוֹשׁ הַרְמַח"ל זִי"ע בְּאַגְרוֹתָיו. וְלִכֵּן כָּל אֶחָד יִטְמִין עַצְמוֹ בְּסֵפֶר הַזוּהַר הַק' בְּמִיחָד בְּדוֹרְנוּ דְרָא בְּתַרְאָה וְדוֹר אַחֲרוֹן. וְיִזְהַר (זַהַר חֲלָק ג') דָּף קנ"ג: בְּרַעֲיָא מְהֵימְנָא כְּתַב דְּהוּא "תִּיבַת נַח" שְׁמַצִּיל מִפְּנֵי הַמְּבּוּל הַנּוֹרָא. וְלִזוּהַ תַּתְקַן הַרְמַח"ל זִי"ע דִּיקְבְּצוּ אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל לְלַמּוֹד זוּהַר זִי"ע וְיִבְטְלוּ כָּל הַגְּזֵרוֹת - וְיִצְמַחוּ הַיְשׁוּעוֹת בְּצִמְחַת קֶרֶן דְּדוֹד בְּמַהֲרָה. (וְעַיֵן בְּסֵפֶר זְכוּתָא דְרַשְׁבִּי).

כְּתַב בְּשֵׁדֵי חֲמוֹד (מַעֲרַכַת מ' סוּף בְּלָל קצ"ח) וז"ל: מִצְוָה שְׁעוֹשִׁים אוֹתָהּ הַרְבֵּה בְּנֵי אָדָם בְּשִׁתְפוּת, כָּל אֶחָד נוֹטֵל שְׂכָר כְּאִילוּ עֲשָׂאָה כּוֹלָה לְבָדוּ, וּמִטַּעַם זֶה נוֹהֲגִים כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת חִבּוּרַת ש"ס וּמְחַלְקִים הַש"ס בֵּין כְּמָה בְּנֵי אָדָם, שְׂכָל אֶחָד לֹקַח מִסְכַּת אַחַת, וְעוֹשִׁים סִיּוּם פְּעַם אַחַת בְּשָׁנָה, וְכֵן חִבּוּרוֹת שְׁחַלְקוּ בִּינֵיהֶם לְלַמּוֹד סֵדֶר מִשְׁנִיּוֹת, וְשׁוֹרַת הַדִּין נוֹתֵנַת שִׁטּוֹל כָּל אֶחָד וְאֶחָד שְׂכָר כְּאִילוּ לַמּוֹד הַש"ס כּוֹלוּ, עפ"ל. - שְׁמַחַת סִיּוּם סֵפֶר הַזֶּה: הַרְבֵּי רַבִּי בְרוּךְ נֶכַד הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זִיע"א, נִהַג בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה בַּיּוֹם ל"ג בְּעֵמֶר לַעֲשׂוֹת סִיּוּם סִפְרֵי הַזֶּהר הַקְדוֹשׁ, וְאַחַר הַסִּיּוּם לִקַּח הַסֵּפֶר הַזֶּהר בְּיַדִּי קָדְשׁוֹ וְרָקַד כְּמָה שְׁעוֹת, וְאַחֲרֵי רְקוּדֵי דְקָדְשָׁה מִשְׁמַחַת הַיּוֹם וּמִשְׁמַחַת הַתּוֹרָה נִשְׁקַבְּ בְּפִי קָדְשׁוֹ אֶת סֵפֶר הַזֶּהר וְאָמַר בְּזֶה הַלְשׁוֹן, "אֵיךְ קָעַן דִּיךְ, אֲוֹן דּוּ קַעֲנִסְט מִיךְ" [פִּירוּשׁ: אֲנִי מִפְּכִיר אוֹתְךָ, וְאַתָּה מִפְּכִיר אוֹתִי]. (טַעֲמֵי הַמְּנַהֲגִים).

קְרִיאַת גְּדוּלֵי יְרוּשָׁלַיִם בְּשַׁנַּת תַּרפ"א: מַעֲלַת לַמּוֹד הַזֶּהר הַקְדוֹשׁ אֲשֶׁר הוּא מְבַטֵּל כָּל מִינֵי פְּרַעֲנִיּוֹת וְגִזְרוֹת קְשׁוֹת וְרַעוֹת וּמוֹתָנָא וְחִרְבָּא וּבְזָה מַעֲלָמָא... לְשַׁקֵּד עַל לַמּוֹד הַזֶּהר לְגַמֵּר בְּאַרְץ וּבְחוּצָה לְאַרְץ אֶלֶף סִיּוּמִים... וּבְרוּר כִּי גַם אֲנִשֵׁי חוּץ לְאַרְץ יַעֲלֶה הַלַּמּוֹד שְׁלָהֶם עִם אֲנִשֵׁי עִיר הַקְדוֹשׁ בְּמִסְלַת בֵּית קָדְשׁ הַקְדוֹשִׁים בְּסוּד כָּל יִשְׂרָאֵל עַרְבִים זֶה בְּזֶה, וְנִכְנַס לְשָׁנָה חֲדָשָׁה שְׁנַת גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה בְּרַחֲמִים עַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ... סִיּוּם זַהַר לְעֵלוּי מִזֵּל עִם יִשְׂרָאֵל וּלְבַטֵּל כָּל הַצָּרִים אוֹתָם עֲלִיּוֹנִים וְתַחַתּוֹנִים, וְיִפְרַע עֲצַת אוֹיְבֵינוּ וְיִקְלַקֵּל מַחֲשָׁבוֹתָם וְלֹא תַעֲשִׂינָה יְדֵיהֶם תּוֹשִׁיָה, וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֵּן לְבִטָּח וְנִרְאָה בְּנַחֲמַת צִיּוֹן, וּבְמַהֲרָה יִתְקַיֵּים וְיִקְרָאָתָם דְּרוּר בְּאַרְץ אֲבִיךָ.

הַלּוּמְדִים בְּחִבּוּרָה - כָּל אֶחָד כְּמָה דְקוֹת וּמִשְׁתַּתְּפִים וּמִתְאַחֲדִים בְּרִצּוֹנָם, עוֹלָה לָהֶם לְכוֹלָם שְׁלַמְדוּ כָּל הַזוּהַר, וְכַף נוֹכַל בְּשִׁבַע דְקוֹת לַעֲשׂוֹת סִיּוּמֵי זוּהַר לְאַלְפִים, וְיִתְקַיֵּים בְּנוֹ דְבְרֵי הַנְּבִיאִי יִשְׁעִיָה (פֶּרֶק ס' כ"ב) "הַקְטֵן יְהִיָה לְאַלְף" שְׁאֲפִילוּ בְּדוֹרְנוּ הַנְּמוּךְ - יוֹכַל לְהַחֲשֵׁב לְשֵׁר הָאֶלֶף, שְׁסִים כָּל הַזוּהַר, וּבְפִלָּא יוֹעֵץ (עַרְף רַבִּים) כְּתַב: וְכְמָה מַעֲלוֹת טוֹבוֹת לְתוֹרָה דְרַבִּים וְתַפְלָה דְרַבִּים וְכָל מִצְוָה הַנְּעִשִׂית בְּרַבִּים, הִנֵּה כִּי בֵן רַאוּי לְכָל אָדָם לְהַתְחַבֵּר עִם יְרֵאֵי ה' וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ וְלִקְיִים מְאָמֶר דְּדוֹד הַמְּלָךְ ע"ה (תְּהִלִּים קי"ט ס"ג) "חֲבֵר אֲנִי לְכָל אֲשֶׁר יִרְאוּךָ". עפ"ל.

עַל סִיּוּם "כָּל סֵפֶר הַזֶּהר" בְּגִירְסָא מְצִינוּ מְנַהֵג יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת אֲזוֹ סַעֲדַת מִצְוָה וּלְפַטֵּר בְּכוּרִים מִתַּעֲנִית בְּעַרְב פֶּסַח. (סֵפֶר דְרָף אר"ץ מְנַהֵגֵי יְהוּדֵי אֲרָם צוּבָה חֲלָק א' עַמּוּד כ"ז). (וְעַיֵן בְּשׁוֹ"ת פְּרַחֵי כְּהוּנָה חֲלָק אר"ח ס' י"ג)... וּמִמִּילָא כָּל שְׁכָן בְּלַמּוֹד הַזוּהַר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עכ"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזוהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עכ"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מכדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואת...] [ישועת...] [לבנים...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים...] אמן סלה.

מז) המדפיס ספרי חכם זוכה ויושב במחצתו

כתב רבינו הקדוש רבי חיים פלאג'י זיע"א, בספרו "צנאה מחיים" וז"ל:
המדפיס ספרי חכם זוכה ויושב במחצתו... ואין ספק שהחכם בעצמו
 יוצא לקראתו עם סיעת אוהביו, כשנבא לעולם הבא. ושמעתי מאדם שראה
 בחלום לבעל הבית אחד יושב אצל רב גדול שנפטר זה כמה שנים, והשתומם
 והתפלא איך זכה ההדיוט לכהן, ולא ידע שהלה הדפיס ספר אחד מספריו
 הקדושים. עכ"ל.

מי לא רוצה לשבת במחצת הרשב"י הקדוש?

הלא כל לב כמה לכהן! וכל חללא דעלמא יתן בעד זה!

"וכל אשר לאיש יתן בעד נפשו" (איוב פרק ב' ד').

מי שרוצה לזכות לכל זה יתקשר אלינו, לעזר להפיץ את שעוריו

הזוהר הקדוש ויזכה לברכת הרשב"י הקדוש.

ועל זה אפטר להמליץ דברי חז"ל הכל תלוי במזל אפילו ספר תורה
 שבהיכל^ט, מזל גימטריה שבועים ושבע, שבזכות מזכי הרבים זכינו
 שסט זוהר הקדוש עולה רק 77 ש"ח, בבחינת תנו עז לאלוקים, (עז
 גימטריה 77 ובה נותן כח ועלוי לפמליא של מעלה^כ) וכל המכניס את ספר הזוהר
 הקדוש לביתו יזכה לברכה ממזל העליון.

(יט) איתא בחז"ל, הכל תלוי במזל אפילו ספר תורה שבהיכל. לכאורה הלשון "שבהיכל" תמוה,
 שהרי המזל הוא שיוציאו הספר תורה מההיכל ויקראו בה, וזהו המזל שקוראים בה ולא שתעמוד
 בהיכל?

הנראה לפרש, שאם מביישים הספר תורה על ידי שמדברים באמצע הקריאה ובין גברא לגברא
 וכו' אז יותר רצוי לספר תורה שתהיה בהיכל ולא שיוציאו אותה. וזה באמת מת מצווה. שמצווה כזאת
 שרק יחידים מקיימים, מקבלים שכר עבור כל העולם. וזהו הפשט משכן העדות, שהביהמ"ד והארון
 קודש יהיו עדות על כל הנ"ל.

(כו) ועיין נפש החיים להגר"ח וואלוין זצ"ל, בביאור פסוק זה.

המשפך. הרי שלש פעמים
ארבעה עשר: פורים בארבעה
עשר בו, פסח אור לארבעה
עשר, שלש-י - בראשון
בארבעה עשר יום, ועולים
לארבעים ושנים ימים, וזהו
ויעשו כל חכם לב.

ועשו ארון - זה שבת, שמשפך
הוא שש משור, כולל ששה ימי
בראשית, שהם שתי זרועות -
חסד וגבורה, וגוף - העמוד
האמצעי, ושתי שוקים - שני
נביאי אמת, וצדיק אות ברית
ביניהם. המשפך, שכניה
המתחזקה כלה מכל תקוני
הגוף. צלע המשפך זה
מטטרו"ן, שפחה של הגבירה,
עליה נאמר עצם מעצמי, עצם
השמים לטהר. ארון ודאי זה
ל"ב, אש דולקת, כולל ל"ב
נתיבות, והוא שבת, ובו שכניה
עליונה שהיא תורת חכם, ובה
לב מבין, והיא נשמה יתרה
בשבת, היא חרות של שבת
שבגללה לא שולטים בעלי
הגיהנם על העולם. ומיהו
הגיהנם בגוף? זה הנכבד, והיא
מזבח הנחשת להעבירו מן
העולם, ובכבד מרה, גיהנם
שבוערת בו.

כפרת הלב, זו פרישת ספת
שלום, שנאמר בה הפורש ספת
שלום. מנורה זה הראש, ושבעה
גרותיה עליה - הם שתי אוננים,
ושתי עינים, ושני נקבי החוטם,
ופה, ומנורה לימין, ונאמר בה,
הרוצה להחכים - ידרים, משום
ששם המוח בראש, והחכמה
שורה בראש, ובו מאירה
המנורה, משום שהוא שמן,
שנאמר בו פשמן הטוב על
הראש. פנפי הראה נאמר ויהיו
הכרבים פרשי כנפים למעלה
סככים בכנפיהם על הפפרת, זה כפרת הלב.

בו, פסח אור לארבעה עשר, תליתאה בראשון
בארבעה עשר יום, וסלקין לארבעין ותריין
יומין, ודא איהו ויעשו כל חכם לב וכו' (שמות
לו ח).

ועשו ארון דא שבת, דמשפנא איהו שש
משור, כליל שית יומין דבראשית,
דאינון תריין דרועין חסד וגבורה, וגוף עמודא
דאמצעיתא, ותריין שוקין תריין נביאי קשוט,
וצדיק אות ברית ביניהו, משפנא שכנינתא
תתאה כלילא מפלהו תקונין דגופא, צלע
המשפך דא מטטרו"ן, שפחה דמטרונינתא
עלה (דף יג ע"ב) אתמר (בראשית ב כג) עצם מעצמי,
עצם השמים לטהר (שמות כד ו), ארון ודאי דא
ל"ב, נור דליק, כליל ל"ב נתיבות, ואיהו
שבת, וביה שכנינתא עלאה, דאיהי תורת חכם,
ובה לב מבין, ואיהו נשמה יתרה דשבת,
ואיהו חירו דשבת, דבגינה לא שלטין מארי
דגיהנם על עלמא, ומאי ניהו גיהנם בגופא,
דא כבד, ואיהי מזבח הנחשת, לאעברא ליה
מעלמא, וכבד ביה מרה גיהנם דאוקיד ביה.
כפרת הלב דא פרישו דספת שלום, דאתמר
בה הפורש ספת שלום, מנרתא דא
רישא, ושבעה גרותיה עליה, אינון תריין
אודנין, ותריין עינין, ותריין נוקבי חוטמא,
ופומא, ומנרתא לימינא, ואתמר בה הרוצה
להחכים ידרים, בגין דתמן מוחא ברישא,
וחכמה במוחא שריא, וביה נהיר מנרתא, בגין
דאיהו משחא, דאתמר ביה (תהלים קלג ב) פשמן
הטוב על הראש, פנפי ריאה, עלייהו
אתמר (שמות כה כ) והיו הכרבים פורשי כנפים
למעלה, סוככים בכנפיהם על הפפרת, דא
כפרת הלב.

פְּתוּרָא דָּא לְבָא, וְאַתְמַר בֵּיה שְׁלַחַן בְּצִפּוֹן, וְדָא שְׂכִינְתָּא תַּתְּאָה, אִיהִי מְנַרְתָּא כַּד נָטְלָא מִימִינָא, וְשְׂרִיא עֲלָה חֲכֻמָּה, וְאַתְמַר בֵּה הַרוּצָה לְהַחֲפִים יְדָרִים, וְכַד נָטְלָא מִשְׂמָאלָא דְאִיהִי גְבוּרָה, אַתְקֵרִיאַת פְּתוּרָא, וְאַתְמַר בֵּה הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר יְצִפִּין, וְשְׂרִיא עֲלָה בֵּינָה, דְאַתְמַר בֵּה (משלי י"ב) בְּרַפְתַּ יְהו"ה הִיא תַעֲשִׂיר, וְכַד נָטְלָא מִגּוּפָא דְאִיהוּ עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, אַתְקֵרִיאַת מִשְׁפָּנָא כְּלִיל מְתַרְוִיָּהּ.

כִּיּוֹר וְכַנּוּ אֵינוֹן תְּרִין בְּלִיזִין, וּבַהוֹן שְׂרִיזִין תְּרִין סַמְכֵי קְשׁוּט, מוּחָא, עֲלִיָּה אַתְמַר (יחזקאל א') וּפְנֵי אַרְיָה אֶל הַיָּמִין, וְתַמָּן מְנַרְתָּא דְלִיק, לְבָא וּפְנֵי שׁוּר מִהַשְׂמָאל, וְתַמָּן פְּתוּרָא מִתַּתְּקַנָּא, בְּגִין דְלְבָא אִיהוּ לְשְׂמָאלָא, גּוּפָא עֲלִיָּה אַתְמַר וּפְנֵי נֶשֶׁר, וְתַמָּן מִשְׁכָּנָא מִתַּתְּקַנָּא, וְשְׂכִינְתָּא אִיהִי דְמוֹת אֶחָד לְאַרְבַּעַתָּן, וְאִיהִי ד' דְאַחַד, וְאִיהִי אַרְבַּע אֲנַפִּין דְכָל חֲתָה.

בְּגִין דְבָה אַרְבַּע אַתְוּוֹן נְהִירִין דְאֵינוֹן יְהו"ה, וְאִיהִי דְמוֹת אָדָם, דְאִיהוּ יו"ד ה"א וְא"ו ה"א, וְעֵשֶׂר אַתְוּוֹן אֲלִין אֲנוּן שְׁעוֹר קוּמָא דְגּוּפָא דָּא, דְאִיהוּ מִשְׁכָּנָא, וְעֲלִיָּהּ אַתְמַר (שמות כו טו) עֵשֶׂר אַמּוֹת אַרְבַּע הַקָּרֶשׁ, וְאַמְלָא אוֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִיִּם, בְּחֻכְמָהּ וּבְתַבּוּנָהּ וּבְדַעַתּוֹ וּבְכָל מְלָאכָה (שם לא ג), בְּחֻכְמָהּ דָּא י', בְּתַבּוּנָהּ דָּא ה', וּבְדַעַתּוֹ דָּא ו', וּבְכָל מְלָאכָה דָּא ה'.

דְּבַר אַחַר, וְהַמְשַׁכְּלִים, אֲלִין אַרְבַּע יְסוּדִין דְגּוּפָא, זִנְהֵרוּ בְּהוֹן אַרְבַּע חִיוּוֹן, דְאֵינוֹן מְזַל אַרְיָה, מְזַל שׁוּר, מְזַל נֶשֶׁר, מְזַל אָדָם, שְׁפָרְצוּפוּ שֶׁל אָדָם נִפְרַד בְּהֵם בְּפְנֵי הָאָדָם, זוֹהִי הַפְּרַת פְּנִיָּהּ עֲנֻתָה בָּם. פְּזַהַר זֹו

שְׁלַחַן זֶה הַלֵּב, וְנֹאמַר בּוּ שְׁלַחַן בְּצִפּוֹן, וְזוֹ הַשְׂכִּינָה הַתַּחְתּוֹנָה, הִיא מְנוּרָה, כְּשֶׁנוֹסַעַת מִיָּמִין, וְשׁוּרָה עֲלֶיהָ חֲכֻמָּה, וְנֹאמַר בֵּה, הַרוּצָה לְהַחֲפִים - יְדָרִים. וְכְשֶׁנוֹסַעַת מִשְׂמָאל, שְׂהִיא גְבוּרָה, נִקְרָאת שְׁלַחַן, וְנֹאמַר בֵּה, הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר - יְצִפִּין, וְשׁוּרָה עֲלֶיהָ בֵּינָה, שְׁנֹאמַר בֵּה בְּרַפְתַּ יְהו"ה הִיא תַעֲשִׂיר. וְכְשֶׁנוֹסַעַת מִהַגּוֹף, שְׂהִיא עֲמוּד הָאֲמַצְעִי, נִקְרָאת מִשְׁפָּן כְּלִיל מִשְׁנִיָּהּם.

הַכִּיּוֹר וְכַנּוּ הֵם שְׁתֵּי כְלִיּוֹת, וּבְהֵם שׁוּרִים שְׁנֵי עֲמוּדֵי אָמַת. הַמַּח, עֲלִיו נֹאמַר וּפְנֵי אַרְיָה אֶל הַיָּמִין, וְשֶׁם דּוֹלְקַת הַמְּנוּרָה. הַלֵּב, וּפְנֵי שׁוּר מִהַשְׂמָאל, וְשֶׁם שְׁלַחַן מְתַקֵּן, מִשׁוּם שֶׁלֵּב הוּא בְּשְׂמָאל. עַל הַגּוֹף נֹאמַר וּפְנֵי נֶשֶׁר, וְשֶׁם הַמְשַׁכֵּן מְתַקֵּן, וְשְׂכִינָה שְׂהִיא דְמוֹת אֶחָד לְאַרְבַּעַתָּן, וְהִיא ד' שֶׁל אֶחָד, וְהִיא אַרְבַּע הַפְּנִים שֶׁל כָּל חֲתָה. מִשׁוּם שְׂבָה מְאִירוֹת אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת, שֶׁהֵן יְהו"ה וְהִיא דְמוֹת אָדָם, שְׂהוּא יו"ד ה"א וְא"ו ה"א, וְעֵשֶׂר אוֹתִיּוֹת אֲלוֹ הֵן שְׁעוֹר קוּמָה שֶׁל הַגּוֹף הַזֶּה שְׂהוּא מִשְׁפָּן, וְעֲלִיָּהּ נֹאמַר עֵשֶׂר אַמּוֹת אַרְבַּע הַקָּרֶשׁ, וְאַמְלָא אוֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִיִּם בְּחֻכְמָהּ וּבְתַבּוּנָהּ וּבְדַעַתּוֹ וּבְכָל מְלָאכָה. בְּחֻכְמָהּ זֹו י', בְּתַבּוּנָהּ זֹו ה', וּבְדַעַתּוֹ זֶה ו', וּבְכָל מְלָאכָה זֹו ה'.

דְּבַר אַחַר וְהַמְשַׁכְּלִים - אֲלוֹ אַרְבַּעַת יְסוּדוֹת הַגּוֹף, זִנְהֵרוּ בְּהֵם אַרְבַּע חִיּוֹת, שֶׁהֵן מְזַל אַרְיָה, מְזַל שׁוּר, מְזַל נֶשֶׁר, מְזַל אָדָם, שְׁפָרְצוּפוּ שֶׁל אָדָם נִפְרַד בְּהֵם בְּפְנֵי הָאָדָם, זוֹהִי הַפְּרַת פְּנִיָּהּ עֲנֻתָה בָּם. פְּזַהַר זֹו

הַנְּשָׂמָה, וּמִצְדִּיקֵי הַרְבִּים
בְּאִיבְרֵי הַגּוֹף, יִהְיוּ מְאִירִים אֶת
מְזֻלָּם, כַּכֹּכְבִּים לְעוֹלָם וָעֶד.

דְּבַר אַחַר וְהַמְשַׁכְּלִים - אֵלוּ
אֲרַבְעַת צַדִּיקֵי הָעוֹלָם. יִזְהָרוּ -
אֵלוּ אֲרַבְעָה מְלֹאכִים, שֶׁהֵם
מִיכָאֵ"ל גְּבַרְיָאֵ"ל רְפָאֵ"ל
נּוּרְיָאֵ"ל. כְּזֶה־זֶה פְּסָא
הַקְּבוּד.

דְּבַר אַחַר וְהַמְשַׁכְּלִים - אֵלוּ
הַשְּׂפָתִים, שֶׁנֶּאֱמַר בְּהֵם
וּשְׁפֹתֵיהֶם שִׁבְּחָה, וּבְהֵם אַחַה"ע
בּוֹמ"ף גִּיכ"ק דְּטַלְנַ"ת זֹסֶרְשׂר"ץ,
שֶׁמְשַׁמְשִׁים בְּפֶה עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם
אוֹתִיּוֹת, וּבְהֵם חֲתוּף דְּבוּרָה
הַתְּפִלָּה לְשִׁבְחָה לְמַלְךְ. יִזְהָרוּ -
אֵלוּ הָעֵינַיִם, שֶׁנֶּאֱמַר בְּהֵם
וְעֵינַיִנוּ מְאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ וְכִירְחָה.
שִׁבְעַת גְּלָדֵי הָעֵינַן הֵם, שֶׁמְאִירִים
בְּהֵם שְׂבָעָה כּוֹכְבֵי לֵכֶת וְשֶׁמֶשׁ
וּלְבָנָה, שֶׁנֶּאֱמַר בְּהֵם וְעֵינַיִנוּ
מְאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ וְכִירְחָה, הָרִי
תִּשְׁעָה, כְּמוֹ שֶׁתִּשְׁעַת נְקֻדּוֹת
הַתּוֹרָה, וְהָרִי חֲמֵה וּלְבָנָה כְּכֹלֵל
שְׂבָעָה כּוֹכְבִּים הֵם, אִיף מִחֲשִׁיב
אוֹתָם כְּתוֹסַפֶּת עַל ז' אֵלָּא
הַחֲמֵה הִיא נְקֻבָּה לְגַבִּי הַשְּׂמֶשׁ,
הַלְּבָנָה נְקֻבָּה לְגַבִּי יָרַח, וְשֶׁמֶשׁ
וְיָרַח מְאִירִים לְשִׁבְעָה כּוֹכְבֵי
לֵכֶת, שֶׁהֵם כְּשִׁבְעַת גְּלָדֵי הָעֵינַן
וְשֶׁמֶשׁ וּלְבָנָה, הָרִי תִשְׁעָה. פֶּת
עֵין עֲשִׂירִית לָהֶם, כְּלָה שְׁכֹלֹלָה
מִכֵּלָם.

כְּזֶה־זֶה הַרְקִיעַ, זֶה אֶסְפֵּק לְרִיָּה
הַמְאִירָה בְּפָנֵי אָדָם, שֶׁמִּמֶּנָּה
תְּלָאִים הָאֲזַנִּים וְהָעֵינַיִם וְחֻטְם
וּפֶה שֶׁהֵם מְנַהֲיָה הַגּוֹף וְאִיבְרֵיו,
כְּמוֹ שֶׁהִטְעַמִּים הֵם מְנַהֲיָה
הָאוֹתִיּוֹת וְהַנְּקֻדּוֹת שֶׁבַּתּוֹרָה,
כְּמוֹ שֶׁשְּׂפָתִים וְשִׁנַּיִם וְחִךְ וְלָשׁוֹן
וְגֵרוֹן מְשַׁמְשִׁים לְאוֹתִיּוֹת, כִּף
כְּמוֹ זֶה כְּפִי הָעֵינַן וְעַפְעָפִים שֶׁל
הָעֵינַן, וּשְׁלֶשֶׁת גּוֹנֵי הָעֵינַן הֵם
מְשַׁמְשִׁים אֶת הָעֵינַן, וְהַכֵּל נִקְשֵׁר

דְּבַר נֶשׁ, וְדָא אִיהוּ הַפֶּרֶת פְּנִיָּהֶם עֲנִתָּה
בָּם (ישעיה ג ט). כְּזֶה־זֶה דָּא נְשַׁמְתָּא, וּמִצְדִּיקֵי
הַרְבִּים בְּאִבְרֵין דְּגוּפָא, יִהְיוּ נְהָרִין מְזֻלְיָיהוּ
כַּכֹּכְבִּים לְעוֹלָם וָעֶד.

דְּבַר אַחַר, וְהַמְשַׁכְּלִים אֵלֶיךָ אֲרַבְעַת סְטְרֵי
עֲלֵמָא, יִזְהָרוּ אֵלֶיךָ אֲרַבְעַת מְלֹאכֵיָא,
דְּאִינוּן מִיכָאֵ"ל גְּבַרְיָאֵ"ל רְפָאֵ"ל נּוּרְיָאֵ"ל,
כְּזֶה־זֶה דָּא פְּרִסְיָא יְקָרָא.

דְּבַר אַחַר וְהַמְשַׁכְּלִים אֵלֶיךָ שְׁפּוּן, דְּאֶתְמַר
בְּהוּן וּשְׁפֹתֵיהֶם שִׁבְּחָה, וּבְהוּן אַחַה"ע
בּוֹמ"ף גִּיכ"ק דְּטַלְנַ"ת זֹסֶרְשׂר"ץ, דְּמְשַׁמְשִׁין
בְּפוּמָא בְּכ"ב אֲתוּן, וּבְהוּן חֲתוּף דְּבוּרָה
דְּצִלוּתָא לְשִׁבְחָה לְמַלְכָא, יִזְהָרוּ אֵלֶיךָ עֵינַיִן,
דְּאֶתְמַר בְּהוּן וְעֵינַיִנוּ מְאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ וְכִירְחָה,
שְׂבָעָה גְּלָדֵי עֵינָא אִינוּן, דְּנְהָרִין בְּהוּן שְׂבָעָה
כְּכֵי לֵכֶת, וְשֶׁמֶשׁ וְסִיְהָרָא, דְּאֶתְמַר בְּהוּן
וְעֵינַיִנוּ מְאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ וְכִירְחָה, הָא תִּשְׁעָה,
כְּגוּוֹנָא דְּתִשְׁעַת נְקֻדּוֹת דְּאוֹרֵיָתָא, וְהָא חֲמֵה
וּלְבָנָה כְּכֹלֵל שְׂבָעָה כְּכֵי אִינוּן אִיף חֲשִׁיב
לוֹן תּוֹסַפֶּת עַל ז', אֵלָּא חֲמֵה אִיהִי נּוּקְבָא לְגַבִּי
שְׂמֶשׁא, לְבָנָה נּוּקְבָא לְגַבִּי יָרַח, וְשֶׁמֶשׁ וְיָרַח
אִינוּן נְהָרִין לְשִׁבְעָה כְּכֵי לֵכֶת, דְּאִינוּן
כְּשִׁבְעָה גְּלָדֵי עֵינָא, וְשֶׁמֶשׁ וְסִיְהָרָא הֵם
תִּשְׁעָה, פֶּת עֵין עֲשִׂירִית לוֹן, כְּלָה דְּכִלְיָא
מִכֵּלָהוּ.

כְּזֶה־זֶה הַרְקִיעַ, (דף ט"ו ע"א) דָּא אֶסְפֵּק לְרִיָּה
דְּנְהָרָא בְּאַנְפוּי דְּאָדָם, דְּמִיָּנָה תְּלִין
אוּדְנִין וְעֵינַיִן וְחוּטְמָא וּפוּמָא, דְּאִינוּן מְנַהֲיָה
גּוּפָא וְאִבְרֵין דִּילֵיהּ, כְּגוּוֹנָא דְּטְעַמִּי, דְּאִינוּן
מְנַהֲיָה אֲתוּן וְנְקֻדּוֹת דְּאוֹרֵיָתָא, כְּמָה דְּשְׁפּוּן
וְשִׁנַּיִן וְחִיף וְלָשׁוֹן וְגֵרוֹן אִינוּן מְשַׁמְשִׁין
לְאֲתוּן, הֵכִי כְּגוּוֹנָא דָּא כְּנִפִּי עֵינָא וְעַפְעָפִי
עֵינָא וְתִלְתַּת גּוּוֹנֵי דְּעֵינָא, אִינוּן מְשַׁמְשִׁין

לְעֵינָא, וְכִלְא אֲתַקְשֵׁר בְּחַמֵּשׁ נְקוּדֵין כְּגוּוֹנָא
 דָּא אַאֲאָא, אַתּוּוֹן וְנִקּוּדֵי חַמֵּשׁ בְּגוּ חַמֵּשׁ,
 וְעֵלְיֵיהוּ אֲתַמַּר (דבריים כט ט) רְאֵשִׁיכֶם שְׁבִטִיכֶם
 זְקַנְיֶכֶם וְשִׁטְרִיכֶם כֹּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל הָא חַמְשָׁה,
 טַפְסְכֶם נְשִׁיכֶם וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּקֶרֶב מַחְנֵיךָ מַחְטָב
 עֲצִיף עַד שְׂאֵב מִימֵיךָ הָא חַמֵּשׁ אַחֲרַנִּין, חַמֵּשׁ
 לְגוּ חַמֵּשׁ אֲלִין ה"ה, וּמְנִיֵּיהוּ אֲתִיֵּיהִבוּ עֲשֵׁר
 דְּבָרָן דָּא י', (שמות כו טו) וְכֹל הָעָם רוֹאִים אֶת
 הַקּוֹלוֹת מִסְטֵרָא דו'.

בְּחַמֵּשׁ נְקוּדוֹת כְּמוֹ זֶה: אַאֲאָא.
 אוֹתִיּוֹת וְנִקּוּדוֹת חַמֵּשׁ בְּתוֹךְ
 חַמֵּשׁ, וְעֵלְיֵיהֶם נֶאֱמַר רְאֵשִׁיכֶם
 שְׁבִטִיכֶם זְקַנְיֶכֶם וְשִׁטְרִיכֶם כֹּל
 אִישׁ יִשְׂרָאֵל - הָרִי חַמְשָׁה.
 טַפְסְכֶם נְשִׁיכֶם וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּקֶרֶב
 מַחְנֵיךָ מַחְטָב עֲצִיף עַד שְׂאֵב
 מִימֵיךָ - הָרִי חַמְשָׁה אַחֲרֵים,
 חַמֵּשׁ בְּתוֹךְ חַמֵּשׁ, אֵלֶּה ה"ה,
 וּמֵהֶם נִתְּנוּ עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרוֹת, זֶה
 י', וְכֹל הָעָם רֹאִים אֶת הַקּוֹלוֹת,
 מַצַּד שֶׁל ו'.

דְּבַר אַחַר וְהַמְשַׁכְּלִים - אֵלוּ
 בְּעֵלְי מִקְרָא בְּעֵשְׂיָה. יְזַהְרוּ -
 אֵלֶּה בְּעֵלְי מִשְׁנָה בְּיַצִּירָה, שְׁהֵם
 חֲכָמֵי הַמְשָׁנָה אַרְבַּעִים וְתִשְׁעָה
 פְּנִים טְהוֹר וְאַרְבַּעִים וְתִשְׁעָה
 פְּנִים טָמֵא. אַרְבַּעִים וְתִשְׁעָה
 פְּנִים טְהוֹר הֵם אַרְבַּעִים וְתִשְׁעָה
 אוֹתִיּוֹת שֶׁל פְּרֻשֵׁת הַיַּחֲזֵד
 הַעֲלִיּוֹנָה, שְׁהִיא שְׁמַע יִשְׂרָאֵל,
 עֲשִׂרִים וְחַמֵּשׁ אוֹתִיּוֹת, וְעֲשִׂרִים
 וְאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת שֶׁל הַפְּרֻשָׁה
 הַשְּׂנִיָּה שֶׁל הַיַּחֲזֵד, שְׁהִיא בְּרוּךְ
 שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד,
 עֲשִׂרִים וְחַמֵּשׁ אוֹתִיּוֹת שְׁעֲלֵיהֶן
 נֶאֱמַר כ"ה תֹּאמַר לְבֵית יַעֲקֹב.
 וּבְעֲשִׂרִים וְאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת
 שְׁכֹלֵלִים בְּהֵם עֲשִׂרִים וְאַרְבַּעַה
 סְפָרִים, שְׁהֵם כ"ד שְׁשׂוֹאֵב מִים
 הַתּוֹרָה, נֶאֱמַר בְּהֵם וְתִגִּיד לְבָנֵי
 יִשְׂרָאֵל. וּמִיָּהוּ שְׁשׂוֹאֲבִים מִמֶּנּוּ
 כ"ד הַלְלוּ, שְׁהִיא שְׁכִינָה, כְּלוּלָה
 מִעֲשָׂרִים וְאַרְבַּעַה סְפָרֵי הַתּוֹרָה?
 זֶה צְדִיק, שְׁהוּא נְהַר יוֹצֵא מַעַדָן
 הַעֲלִיּוֹן, מִשּׁוֹם שְׁיִוָּרֵד בּוֹ ו',
 שְׁהוּא כְּן י"ה.

וּבְנִדְוֹת הַסְּתַלַּק מִמֶּנּוּ, וְנֶאֱמַר בּוֹ
 וְנְהַר יַחֲרַב וְיָבֵשׁ. יַחֲרַב בְּבֵית
 רֵאשׁוֹן, וְיָבֵשׁ בְּבֵית שְׁנֵי וְהוּא
 דָּף בְּעֲשָׂרִים וְאַרְבַּעַה סְפָרִים.
 וְעַם כֹּל זֶה שְׁהוּא יָבֵשׁ וְחָרַב,
 נֶאֱמַר בּוֹ אֵל יֹשֵׁב דָּף נִכְלָם. אֵל
 דָּף בְּשְׁכִינָה שְׁהִיא עֲשָׂרִים וְאַרְבַּעַה

דְּבַר אַחַר וְהַמְשַׁכְּלִים, אֲלִין מְאֲרֵי מִקְרָא
 בְּעֵשְׂיָה, יְזַהְרוּ אֲלִין מְאֲרֵי מִשְׁנָה
 בְּיַצִּירָה, דְּאִינוּן מְאֲרֵי מַתְּנִיתִין מ"ט אַנְפִּין
 טְהוֹר וּמ"ט אַנְפִּין טָמֵא, מ"ט אַנְפִּין טְהוֹר
 אַנוּן מ"ט אַתּוּוֹן דְּפִרְשָׁה דִּיחֻדָּא עֲלָאָה דְּאִיהוּ
 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל כ"ה אַתּוּוֹן, וְכ"ד אַתּוּוֹן דְּפִרְשָׁה
 תְּנַיִנָּא דִּיחֻדָּא דְּאִיהִי בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ
 לְעוֹלָם וָעֶד, כ"ה אַתּוּוֹן עֲלֵיֵיהוּ אֲתַמַּר (שמות
 ט א) כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב, וּבְכ"ד אַתּוּוֹן
 דְּכִלְיַלְן בְּהוּן כ"ד סְפָרִים, דְּאִינוּן כ"ד דְּשִׂאֵיב
 מִן יָמָא דְּאוּרִיַּתָּא, אֲתַמַּר בְּהוּן וְתִגִּיד לְבָנֵי
 יִשְׂרָאֵל, וּמֵאִי נִיְהוּ דְּשִׂאֵבִין מִנֵּיהּ הָאִי כ"ד
 דְּאִיהִי שְׁכִינְתָּא, כְּלִילָא מְכ"ד סְפָרֵי
 דְּאוּרִיַּתָּא, דָּא צְדִיק, דְּאִיהוּ נְהַר דְּנִפְיָק מַעַדָן
 עֲלָאָה, בְּגִין דְּנְחִית בֵּיהּ ו', דְּאִיהוּ כְּן י"ה.

וּבְנִדְוֹתָא אֶסְתַּלַּק מִנֵּיהּ, וְאֲתַמַּר בֵּיהּ (ישעיהו יט
 ח) וְנְהַר יַחֲרַב וְיָבֵשׁ, יַחֲרַב בְּבֵית
 רֵאשׁוֹן, וְיָבֵשׁ בְּבֵית שְׁנֵי, וְאִיהוּ דָּף בְּכ"ד
 סְפָרִים, וְעַם כֹּל דָּא דְּאִיהוּ חָרַב וְיָבֵשׁ, אֲתַמַּר
 בֵּיהּ אֵל יֹשֵׁב דָּף נִכְלָם (תהלים עד כא), אֵל יֹשֵׁב
 דָּף, דְּאִיהוּ צְדִיק בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ
 לְעוֹלָם וָעֶד, ד' דָּף בְּשְׁכִינְתָּא, דְּאִיהִי כ"ד אַתּוּוֹן
 דִּיחֻדָּא, עֲלֵיהּ אֲתַמַּר (מלכים א ב מה) וְהַמְלִיךְ
 יֹשֵׁב דָּף, שְׁהוּא צְדִיק, בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד,

אותיות היחוד, עליה נאמר והמלך שלמה ברוך. ועל אלו עשרים וארבע האותיות נאמר, ושמתי בדכ"ד שמשתיהן וכו'. העניי הזה הוא ד"ף, ובת זוגו דכ"ה, והיא כד"ה על שכמה. כ"ד ה', שהיא חמשה חמשי תורה, והם ה' אצבעות שבהם נאמר ותמלא כד"ה ותעל.

ומאן שואבים? מעשרים וחמש אותיות, וסוד הדבר - כ"ה תברכו את בני ישראל, את ודאי, במה מתברכת ותמלא? באות ו' שהוא כולל שש תבות היחוד, שהם שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד, וכו' היא נעשית אות.

כ"ה היא אם העליונה, הים של התורה, ו' נהר שיצא משם, וממנו מתמלאת כ"ד, שהיא שכינה תחתונה, וממנו נשקית בגלות. מה שהיה בהתחלה - היא השקתה ממנו. וסוד הדבר - ותמהר ותדר כדה על ידה ותשקהו. ועליה נאמר ותאמר שתה אדני, שהוא אדון שלה. ותכל להשקתו ותאמר גם לגמלי"ך אשאב. אלו מאתים ארבעים ושמונה תבות של קריאת שמע ששקילות למאתים ארבעים ושמונה מצוות התורה, שבהן גמול"י חלב ינקים ועתיקי משדים, שנאמר בהם שני שריף תאומי צביה, והם שני לוחות התורה.

כ"ה היא השכינה העליונה שבה יצאו ישראל ממצרים, כמו שנאמר כה אמר יהוה פחצות הלילה וכו'. היא עשרים וחמש אותיות של היחוד של שחרית, ועשרים וחמש אותיות היחוד של ערבית. ושמתי פ"דכ"ד שמשתיהן - זו שכינה תחתונה, שהיא כ"ד אותיות היחוד של שחרית וכו"ד אותיות היחוד של ערבית.

שְׁלֹמֹה בְרוּךְ, וְעַל אֵלֶיךָ כ"ד אֲתוּן אֲתָמֵר (ישעיהו נד יב) וְשִׁמְתִי פ"דכ"ד שִׁמְשׁוֹתֶיךָ וכו', הַאִי עָנִי אִיהוּ ד"ף, וּבֵת זוּגִיָּה דכ"ה, וְאִיהִי כד"ה עַל שְׁכֵמָה, כ"ד ה', דְּאִיהִי חֲמֻשָּׁה חוֹמְשֵׁי תוֹרָה, וְאֵינּוֹן ה' אֶצְבָּעָאן, דְּבַהוֹן אֲתָמֵר (בראשית כד טז) וְתִמְלֵא כד"ה וְתַעַל.

וּמֵאֵין שׁוֹאֲבִין, מִכ"ה אֲתוּן, וְרָזָא דְמִלָּה פ"ה תְּבַרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל (במדבר ו כג). אֶת וְדַאִי, בְּמֵאִי אֲתַבְּרַכְתָּ וְאֲתַמְלִיאֲתָ, בְּאֶת ו' דְּאִיהוּ כְּלִיל שֵׁית תִּיבִין דִּיחֻדָּא, דְּאֵינּוֹן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה אֶחָד, וְיִבִּיָּה אֲתַעֲבִידַת אֹתָא.

כ"ה אִיהִי אִימָא עֲלָאָה יִמָּא דְאֹרִייתָא, ו' נְהַר דְּנַפְתִּיק מִתְּמָן, וּמִנִּיָּה אֲתַמְלִיאֲתָ כ"ד דְּאִיהִי שְׁכִינְתָּא תַתָּאָה, וּמִנָּה אֲתַשְׁקִיא בְּגֻלְתָּא, מַה דְּהוּהּ בְּקַדְמִיתָא הִיא אֲתַשְׁקִיא מִנִּיָּה, וְרָזָא דְמִלָּה (בראשית כד יח) וְתַמְהַר וְתוֹרְדַּ פְּדָה עַל יָדָה וְתַשְׁקֶהוּ, וְעֲלָה אֲתָמֵר וְתֵאמֵר שְׁתֵּה אֲדוּנִי, דְּאִיהוּ אֲדוּן דִּילָהּ, וְתַכַּל לְהַשְׁקוֹתוּ וְתֵאמֵר גַּם לְגַמְלִי"ךָ אֲשָׂאֵב, אֵלֶיךָ רַמ"ח תִּיבִין דְּקִרְיַת שְׁמַע, דְּאֵינּוֹן שְׁקִילִין לְרַמ"ח פְּקוּדֵין דְּאֹרִייתָא, דְּבַהוֹן גְּמוּל"י חֵלֵב יִנְקִין, וְעַתִּיקֵי מִשְׁדִּים, דְּאֲתָמֵר בְּהוֹן (שיר ט ז) שְׁנֵי שְׂרִיף כְּשֵׁנֵי עַפְרַיִם תְּאוּמֵי צְבִיָּה, וְאֵינּוֹן תְּרֵי לֹחֵי אֹרִייתָא.

כ"ה אִיהִי שְׁכִינְתָּא עֲלָאָה, דְּבַה נִפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, כְּמַה דְּאֵת אֲמֵר (שמות יא ד) כַּה אָמַר יְהו"ה פְּחֻצוֹת הַלַּיְלָה וכו', אִיהִי כ"ה אֲתוּן דִּיחֻדָּא דְשַׁחְרִית, וְכ"ה אֲתוּן דִּיחֻדָּא דְעֶרְבִית, וְשִׁמְתִי פ"דכ"ד שִׁמְשׁוֹתֶיךָ (ישעיהו נד יב) דָּא שְׁכִינְתָּא תַתָּאָה, דְּאִיהִי כ"ד אֲתוּן דִּיחֻדָּא קְדָמָה דְשַׁחְרִית, וְכ"ד אֲתוּן דִּיחֻדָּא דְעֶרְבִית.

כ"ה כ"ד דשחרית אינון מ"ט אנפין, ואית
 מ"ט אנפין לתתא מסטרא דישראל
 זוטא דאיהו מטטרו"ן, ואיהו מ"ט אנפין,
 ובהון יזהרו מארי משנה, דאיהי תננינא
 להלכה שפחה דיליה, בגין פי מרדכי היהודי
 משנה למלך (אסתר ו א), פגוונא דא משנה, (ד)
 משנה למלך, וביה יזהרו מארי מתנתינן,
 פזוהר הרקיע דא הלכה, דאיהי קבלה למשה
 מסיני, וכמה עולימאן אית לה דאינון הלכות
 פסוקות, דאתמר בהון (שיר ו ח) ועלמות אין
 מספר, ואיהי סלקא על פלהו, הדא הוא
 דכתיב (משלי לא כט) ואת עלית על פלנה, ואיהי
 עם פלהו, כמה דאוקמוהו הלכה פרבים.

ומצדיקן הרבים בה יהון פככבים לעולם
 ועד, פככבים ודאי דלית לון
 חושפנא, דכל פוכבא וכוכבא אתקרי עלמא
 יחידא, ודא הוא ועלמות אין מספר, ואלין
 עלמות אל תקרי עלמות, אלא עולמות, ובגין
 דצדיקיא אינון פככבים, וכל חד אית ליה
 פכב, בגין דא אוקמוהו קדמאין, כל צדיק
 וצדיק אית ליה עולם בפני עצמו, וכל מאן
 דזכה להלכה חד זרית עלמא חד, כל שפן
 מאן דזכי למסכתא חדא, או לתרין, או לשתינן,
 דאתמר בהון (שירוח) ששים המה מלכות, דכל
 מסכתא מטרוניתא איהי בגרמה, זפאה איהו
 מאן דזרית לה בהאי עלמא, דהלכה עולימא
 דמטרוניתא, דאיהי קבלה, זפאין אינון
 דמשתדלין בשכינתא דאיהי על פלהו בהלכה,
 לאפקא לה מן גלותא, דאתמר בה (ישעיהו ג
 א) ובפשעיהם שלחה אמכם, ולמיזל לה לגבי
 בעלה, למהוי לה קבלה בדרועוי, לקיים
 בה (שיר ב ו) שמאלו תחת ראשי וכו'.

כ"ה כ"ד של שחרית הם
 ארבעים ותשעה פנים, ויש
 ארבעים ותשעה פנים למטה
 מצד של ישראל הקטן, שהוא
 מטטרו"ן, והוא ארבעים ותשעה
 פנים. ובהם יזהירו בעלי
 המשנה, שהיא שניה להלכה,
 השפחה שלו, משום פי מרדכי
 היהודי משנה למלך, כמו זה
 משנה - משנה למלך, ובו יזהירו
 בעלי המשנה. פזוהר הרקיע, זו
 הלכה, שהיא קבלה למשה
 מסיני, וכמה עלמות יש לה,
 שהן הלכות פסוקות, שנאמר
 בהן ועלמות אין מספר, והיא
 עולה על כלם. זהו שכתוב ואת
 עלית על פלנה, והיא עם כלם,
 כמו שבארנו הלכה פרבים.

ומצדיקן הרבים בה יהיו
 כפוכבים לעולם ועד. כפוכבים
 ודאי, שאין להם חשבון. שכל
 כוכב וכוכב נקרא עולם יחיד,
 וזהו ועלמות אין מספר. ואלו
 העלמות אל תקרי עלמות אלא
 עולמות. ומשום שהצדיקים הם
 כפוכבים ולכל אחד יש כוכב,
 בגלל זה פרשהו הראשונים, כל
 צדיק וצדיק יש לו עולם בפני
 עצמו, וכל מי שזכה להלכה
 אחת - יורש עולם אחד, כל שפן
 מי שזכה למסכת אחת או
 שתיים או לששים, שנאמר בהם
 ששים המה מלכות, שכל מסכת
 היא גבירה בעצמה. אשרי הוא
 מי שירש אותה בעולם הזה,
 שהלכה היא עלמת הגבורה,
 שהיא קבלה. אשריהם אותם
 שמשתדלים בשכינה, שהיא על
 כלם בהלכה, להוציאה מהגלות,
 שנאמר בה ובפשעיהם שלחה
 אמכם, ולהוליכה אל בעלה
 שתהיה לה קבלה בדרועותיו,
 ולקיים בה שמאלו תחת ראשי
 וכו'.

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופזר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי כְּכָל אַתְר וְאַתְר, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחֵם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחֵם עָלֵינוּ. וְיַחְמוֹל וְיַחְמוֹל עָלֵינוּ. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצֵל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוֹת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקֵהוּ. וְיַצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וְיִשִּׂים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וְיִלְוֶה אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עִמּוֹ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנִאֲמַר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַבֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תֵּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וְיִהְיֶה לָּהּ בְּשָׁעֵרִים
מְעֻשִׂיָּה: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחֵם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וְיַחְמוֹל עָלֵיהָ. וְיִלְוֶה אֱלִיָּה
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנִאֲמַר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

יום א' וישב לסדר "ויאמר צדקה ממנה" תשע"א לפ"ק פה אלעד ת"ו

לכבוד כ"ק האדמו"ר שליט"א, מזכה הרבים חד בדרא מניצוץ נשמת התנא הקדוש בוצינא קדישא הרשב"י זיע"א, אשר בזכות הקונטרס "ערכה של שעה" ודאי יעזור להתקיים "בספרא דא יפקון מן גלותא".

הנה, הזדעזעתי לשמוע מה שכתבו בעתון הנקרא של חרדים, בשם מרן שר התורה הגר"ח קנייבסקי שליט"א שכביכול אמר ח"ו שאין לבחורים ללמוד זוה"ק ח"ו, וקמתי ועליתי ונכנסתי בקודש פנימה אל מרן שליט"א ושאלתי לפיו בזה"ל: נחרדתי לשמוע שכך הרב פסק!! וא"ל בזה"ל: הרבה דברים אומרים בשמי מה לך להתרגש ח"ו שאומר כך, אלא אדרבה **מקובלני ממרן החזון איש זי"ע שאין ספר מוסר מעורר ומחזק כמו הזוה"ק, וחובה קדושה בפרט לבני תורה לעסוק בו, עכל"ק.** ואמרתי לכתוב זאת למו"ר האדמו"ר כדי לחזק ידיו.
בברכת התורה אי"ש ב"ר ציון בוגנים מו"ץ פעה"ק אלעד ת"ו.

.Sunday Parshas Vayeshev, Elad

"To the Admor shlita, author of "Erkah shel Sha'ah I was shocked to hear that in a "Chareidi" newspaper it was written in the name of **Maran Hagaon Rav Chaim Kanievsky** shlita that bachurim should not learn the Zohar Hakodesh, chas v'shalom. I went to Rav Kanievsky shlita and asked him if it was true. He replied as follows: many things are said over in my name. Why are you so alarmed? Chas v'shalom that I should say that. On the contrary **I heard from the Chazon Ish that there is no more inspirational mussar sefer than the Zohar** Hakodesh, and it is a holy obligation for bnei Torah to learn it. I am writing this to the Admor to strengthen his hands. With Torah blessings

.A.Y.S Bugnim

.Rav in Elad